

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/45/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415010207
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1415010207.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Tibora Kubíka a sudcov JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci proti obžalovanému A. H., stíhanému pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/73/2015 zo dňa 18. 02. 2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. 05. 2016

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného A. H., nar. XX. XX.XXXX z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný A. H. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa XX. XX. XXXX v čase okolo XX.XX hod. v C., na ul. D. lúka X v obchodnom centre Dubrava v predajni Tesco na predajnej ploche si vložil za chrbát pod nohavice a sveter 1 ks bravčové karé v hodnote 2,99 Eur a taktisto prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplatenia ku škode poškodenej spoločnosti Tesco Stores, a. s. IČO: 31 321 828, so sídlom Kamenné námestie 1/A, Bratislava, kde bol zastavený príslušníkom SBS, ktorému tovar dobrovoľne vydal,

a tohto konania sa obvinený dopustil napriek tomu, že mu bol dňa 14.11.2014 odborom poriadkovej polície, KR PZ Bratislava vydaný blok na pokutu nezaplatenú na mieste č. XXXXXXXXX za spáchanie priestupku proti majetku v zmysle § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov za odcudzenie tovaru v hodnote 24,99 Eur v predajni OD Tesco Dúbrava na Saratovskej ulici v Bratislave dňa 14.11.2014,

a tohto konania sa obvinený dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 0T/28/2015, zo dňa 18.02.2015, právoplatný dňa 18.02.2015

uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona.

Súd I. stupňa pre uvedený prečin odsúdil obžalovaného A. H. podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l/, § 38 ods. 3 Tr. zák., s poukazom na ustanovenie 49 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súčasne, podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. okresný súd uložil obžalovanému aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o treste podal odvolanie obžalovaný A. H., ktorý namietal neprimeranosť trestu odňatia slobody a domáhal sa o uloženie miernejšieho trestu.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný zotrúval na podanom odvolaní a dodal, že je invalidným dôchodcom s dôchodkom vo výmere 171,50 €. Taktiež uviedol, že mu síce bolo uložené aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantné, avšak sa ešte nelieči.

Zástupkyňa Krajskej prokuratúry Bratislava navrhla podané odvolanie ako nedôvodné zamietnuť, mala za to, že napadnutý rozsudok je vo všetkých jeho výrokoch správny.

Obžalovaný záverom ešte dodal, že má rôzne zdravotné problémy (uviedol dlhodobé zhoršenie zraku), na ktoré sa aj lieči.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.) a tým absenciu dôvodov u nich na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Ako to vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní súdu I. stupňa, obžalovaný J. H. po zákonom poučení dal vyhlásenie o vine v zmysle ustanovenia § 257 Tr. por. aj s poukazom na ustanovenie § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por., v nadväznosti na ktoré sa už zameral len na osobu obžalovaného a resp. výroku na uloženie trestu, resp. ochranného opatrenia.

Správne teda postupoval súd I. stupňa, keď po uznaní viny obžalovaného J. H. zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., v zmysle výroku napadnutého rozsudku vychádzal z trestnej sadzby od 6 mesiacov až 2 roky a 2 mesiace, a to aj s poukazom na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. (namiesto základnej trestnej sadzby od 6 mesiacov až 3 roky), v zmysle ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák., preto trest uložený vo výmere 8 mesiacov treba považovať za správny a zákonný, v súlade aj s ustanovením § 34 ods. 1 Tr. zák..

Odvolací súd teda nevzhliadol pochybenia ani vo výroku o treste v napadnutom rozsudku. Súd I. stupňa pri ukladaní trestu rešpektoval účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. a jeho druh a výmeru určil v súlade s hľadiskami vyjadrenými v § 34 ods. 4 Tr. zák.

Podľa zásad ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák.

(1) Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

(2) Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

(3) Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

(4) Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

(5) Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne

a/ u spolupáchatel'ov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu, b/ u organizátora, objednávateľa, návodcu a pomocníka aj na význam a povahu ich účasti na spáchanom trestnom čine,

c/ pri príprave na zločin a pri pokuse trestného činu aj na to, do akej miery sa konanie páchatel'a priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a na dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Krajský súd konštatuje, že obžalovaný J. H. v odpise registri trestov má síce celkom 6 záznamov, z ktorých sa však súčasnosti len na jedno odsúdenie dá prihliadnúť, a to na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. OT/28/2015 zo dňa 18. 02. 2015, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. , kde mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov so skúšobnou dobou 1 rok a 6 mesiacov, t.j. do 18. 08. 2016. Aktuálnej trestnej činnosti sa teda dopustil v skúšobnej dobe podmienčne odloženého trestu.

Okrem toho krajský súd poukazuje aj na závery znaleckého posudku z odboru psychiatrie MUDr. Milana Šimoniho, podľa ktorého je obžalovaný od roku 1992 na čiastočnom invalidnom dôchodku, pretože trpí vysokou krátkozrakosťou, čo je zhruba 22 dioptrií. Trpí však aj nižšou toleranciou na alkohol, časté ebriety s retrográlnou amnéziou, ktoré spôsobili u neho zmeny aj v pamäťových schopnostiach (v zmysle počínajúcich organických zmien etanoltoxického pôvodu).

S poukazom na ustanovenie § 317 ods. Tr. por. si odvolací súd v celom rozsahu osvojil odôvodnenie napadnutého rozsudku a odkazuje na jeho príslušnú časť, bez potreby v celom rozsahu ho opakovať.

V súlade so zákonom teda postupoval súd I. stupňa, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, t.j. pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Odvolací súd zastáva názor, že v danom prípade účel trestu možno dosiahnuť vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho doterajší život a prostredie v ktorom žije, ako aj s prihliadnutím na okolnosti tohto konkrétneho prípadu, uložením trestu v danej výmere, pričom zároveň poukazuje na skutočnosť, že predmetnej trestnej činnosti sa dopustil práve počas plynutia skúšobnej doby iného odsúdenia za obdobnú trestnú činnosť.

Taktiež súd I. stupňa postupoval v súlade s § 48 ods. 4 Tr. zák., keď obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, i keď v posledných desiatich rokoch už bol vo výkone trestu odňatia slobody, a to so zreteľom na skutočnosť, že predošlé odsúdenia má obžalovaný už zahladené.

V súlade so závermi znaleckého posudku z odboru psychiatrie je aj výrok rozsudku okresného súdu, ktorým menovanému bolo uložené aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu ktoréhokoľvek z výrokov napadnutého rozsudku a preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.